

Olv.: Iz 25,6-10a – Fil 4,12-14.19-20 – Mt 22,1-14

Példabeszéd a királyi menyegzőről.

MAGYAROK NAGYASSZONYA

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Bárcsak lenne békességünk! Bárcsak lenne találkozásunk Istennel! Úgy tűnik, hogy a béke onnan fölülről való. Mi emberek próbálkozhatunk, tervezhetünk, célokat tűzhetünk ki, hogy mire megyünk... Van tapasztalatunk... Ebben a szentmisében különösképpen is imádkozzunk azért, hogy emberi törekvéseink közepette ajándékképpen békesség is költözzön a szívünkbe. Azt már nem is merem mondani, hogy megelégedettség. Most tartsunk önvizsgálatot és kérjük az Isten kegyelmi segítségét!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A valóság az, hogy nem telik meg a ház vendégekkel. Itt is vannak üres helyek. Túl sok üres hely van a házban, miközben mindenki keresi a helyét, miközben mindenki vágyakozik terített asztalhoz, de mintha valamit elvettünk volna. Nagy kísértés, hogy ma erről szóljak, de van még ennél is fontosabb gondolat a szívemben. Ezért ma ezt a kérdést agyonhallgatom és egy másik kérdésről szeretnék szólni a testvéreknek azon oknál fogva, hogy *tegnap volt a magyarok legnagyobb ünnepe és eltelt úgy, mint egy közönséges hétköznapi*.

Egy ünnep, ami csak a magyaroké!

Vannak ünnepeink: Szent István király ünnepe, „Október 23.” Sajátosan más magyaros ünnepünk nincs is. Nagyboldog Asszony már mindenkié. A magyaroknak van egy, azaz egyetlen ünnepe, ami csak az övék és ez tegnap volt,

SZŰZ MÁRIA, MAGYAROK NAGYASSZONYA, MAGYARORSZÁG PÁTRÓNÁJÁNAK AZ ÜNNEPE.

Talán Önök se gondoltak erre. Ez egy olyan ünnep, ami csak a miénk. Ezért mondtam azt, hogy a magyarok legnagyobb ünnepe. Úgy gondoltam, hogy ezen a mai napon ennek az ünnepnek fontosságáról szólok. Nem véletlen, hogy Szent István király halálakor kétségbeesésében, a magyar jövőtől való félelmében Máriának, Jézus Krisztus Édesanyjának ajánlotta föl az országot, ajánlott föl bennünket. A világon egyedül Szent István király az, aki az országot és népét a Nagyasszonynak ajánlotta föl. Ilyen nincs több. Ausztriában Ausztria Nagyasszonyáról énekelnek. A szlovákok is Szlovákia Nagyasszonyához könyörögnek. Ebből is sejthjük, hogy miről is van szó.

Az ünnep aktualitása!

Ennek az ünnepnek ma különös aktualitása van, mert legalább annyira kétségbeejtő helyzet van, mint akkor volt. Most olyan ország a mi országunk, amely évtizedeken át kölcsönből élt. Eladósították az országunkat és csináltak gulyáskommunizmust kölcsönből, amit sokan ma is visszasírnak. Közben a mi kontónkra történt mindez. Aztán volt egy rendszerváltoztatás.

Azóta úgy tűnik, hogy még több kölcsönt vettek föl az ország felelős vezetői, mint előtte évtizedeken át a kommunisták. Volt egy privatizáció, amikor szétépték az országot. A kölcsönökkel ezeknek a kicsi gyerekeknek a nyakába is akkora adósságot raktak, hogy ezt a terhet életük végéig hordozhatják. Most, amikor valamit próbálnak mozdítani, hogy mégis bontakozzon a jövőnk, akkor tüntetünk azért, hogy vegyünk fel újra kölcsönöket a gyerekeink terhére. Csak nekünk legyen egy kicsit nagyobb falat, hogy aztán mi lesz utánunk a gyerekekkel, unokákkal, mit törődünk mi azzal.

Mit tegyünk?

Ha valamikor, akkor ma, legalább annyira fontos ez az ünnep, mint Szent István korában. Itt a mi kis templomunkban ez a kép állandóan figyelmeztet bennünket István királyunk gesztusára. Ugyanazt kellene tennünk:

***Letérdelni, Isten felé fordulni, a Szűz Anya oltalmát kérni,
hogy megszabaduljunk kicsinyes önmagunktól és nemzetben gondolkodjunk.
Munkálkodjunk azért, hogy az utánunk jövőknek is maradjon országuk.***

Ezer éven keresztül minden baj, gond ellenére megmaradtunk és csak rabolni lehetett tőlünk. Ma meg kölcsönkenyerért kuncsorgunk. Próbáljunk történelemszemlélettel gondolkodni. István király gesztusának vannak előzményei és vannak következményei. Merjünk egyszer önmagunkról úgy gondolkodni, mint akiknek van önbecsülésük és van mire hivatkozniuk

Történelmi áttekintés.

II. Szilveszter pápa ezerben koronát küldött István királynak és azt mondta: – abban az időben minden keresztény ország vezetőjének ez volt a megnevezése „apostoli király” -

„Nem egy apostoli királynak küldi a koronát, hanem egy valóságos apostolnak.”

Ezen is sokat kellene elmélkedni, mert ilyen kezdete nem sok népnek van, hogy apostol támaszt országot népének.

Az sem véletlen, hogy II. Szilveszter pápa Rómában, ahonnan a koronát küldte, az akkori római főtemplomhoz egy kápolnát rendelt.

Ezt a „magyarok kápolnájának” nevezte.

Ennek is volt még egy másik előzménye.

Abban az időben egyetlen európai uralkodó volt, aki zarándokházat épített Rómában. Ez csak István királynak jutott az eszébe. Sajátos kapcsolatok ezek.

Ezen gesztus előzményei mellett vannak következményei is. Azon túl, hogy ezek megtörténtek, a mi első Királyunk - és ezer éven keresztül a mi nemzetünk is - sajátos szereplője lett az európai kereszténységnek. Nem véletlen, hogy 1896-ban a millennium évében XIII. Leó pápa egy külön ünnepet rendelt nekünk, magyaroknak, a *MAGYAROK NAGYASSZONYA* ünnepet. Október második vasárnapjára helyezte ezt az ünnepet.

***X. Szent Piusz Pápa egy újabb rendelkezéssel ezt az ünnepet
október 8-ára helyezte a magyarok egyetlen külön ünnepeként.***

Függetlenül attól, hogy mi minden történt X. Szent Piusz pápa rendelkezése óta, - volt egy Trianon, volt egy második világháború – 1980-ban II. János Pál pápa átérezte, hogy adósa ennek a nemzetnek. Ezért a mostani Szent Péter-bazilika altemplomában a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére egy helyet biztosított, ahol a Magyarok Nagyasszonyának a

kápolnája létesült. Ugyanis, amikor ez az új Szent Péter-bazilika épült, akkor a Magyarok Nagyasszonyának régi kápolnáját lebontották, mert az új bazilika nagyobb lett. Ennyit a múlttól, a közelmúlttól.

Gondolkodjunk el erről az ünnepről Szent István gesztusa nyomán, amely ünnep ilyen hétköznapi módon telt el. Elmúlt. Mindegyikünk számára elmúlt. Közben eszmék után kutatunk, közben fogódzópontokat keresünk. Szent István király példát adott.

***Majd akkor változik valami,
amikor ez az ünnep újra a magyarok legnagyobb ünnepe lesz, mint egyetlen,
és ugyanúgy Mária oltalma alá helyezzük magunkat és az országot,
mint ezt a mi nagyszerű királyunk,
a már szentként tisztelt Szent István Királyunk tette.***

Ajándékképpen három szempont.

Szent István király példájára miért forduljunk Szűz Mária felé?

1. Mária a hitnek az asszonya.
2. Mária a szeretetnek asszonya.
3. Mária a magyar erkölcsi eszmeiség asszonya.

1. Mária hite.

A hit azt jelenti, hogy az embernek mindennél fontosabb az, hogy mi is az Isten akarata. Annyi mindenkinek figyelünk a vágyára, a kívánságára, az elvárásaira. Ki, mit vár tőlünk? Hogyan van helyünk a nemzetek közösségében?

Egyedül a hit az,
ami mindennek fölé emel bennünket.
Ez azt jelenti, hogy mindennél fontosabb számunkra az Isten akarata,
nem az, amit e világiak elvárnak, várnak, esetleg ránk kényszerítenek.
A hit szabaddá tesz, függetlenné tesz, és hiteles életre segít.
Ezt jelenti a hit:
első és mindenekfölötti az Isten akarata.

2. Mária szeretete.

A szeretet nem más, mint szolgálat.

A szolgálat az egyetlen, ami önmagunk fölé emel bennünket.
Nem lehet másképp megújulni, csak önzetlenül,
önzetlen lelkülettel, önzetlen szellemiséggel és áldozatkészséggel.
Az ember önmagában nem érthető.
Az ember csak a másik emberrel való kapcsolatában érthető.

Milyen ember vagyok, az azon múlik, az mutatja meg, hogy milyen vagyok a másik emberrel. Mennyire vagyok kapcsolatban vele. Mennyire vagyok önzetlen ebben a kapcsolatban és mennyi áldozatra vagyok hajlandó és képes. Nincs több. Ezt nem lehet kimagyarázni. Az életünkben egyfolytában ezt tesszük, ezt próbáljuk kimagyarázni. Hogyan lehet mindezt megüszni. Sohasem emelkedik az ember önmaga fölé, ha ezt nem vállalja. *Mária a szeretet, a szolgálat példaképe.*

3. Mária a magyar erkölcsi eszmeiség asszonya.

Az erkölcs a mi emberi kapcsolatunk minősége. Az erkölcs ezt jelenti. Mi a másikat a kapcsolatainkban kihasználjuk, felhasználjuk, *vagy* egymást hitelessé tesszük, egymást értékeljük. A másik ember annyira értékes, amennyire értékeljük. Van az embernek egy önbecsülése. Ezt nem mások adják az embernek. Az erkölcs azt jelenti, hogy úgy tartozom össze azzal a másik emberrel, hogy ebben a kapcsolatban annak a másik embernek az értékei megjelennek, ezeket az értékeket meg tudja mutatni. Ebben a kapcsolatban a másik ember gyarlóságai, gyengeségei is átértékelődnek, mert nagylelkűek lehetünk kapcsolatainkban.

Ez az erkölcs.

***Nem megalkuvás, nem játszadozás,
hanem egymás megbecsülése,
egymás értékelése a kapcsolatainkban.***

Sok mindent lehetne még mondani. Ez a néhány szempont is elegendő arra, hogy az ember ebben a mostani helyzetben Szent István király példáját követve a Szűz Anya felé forduljon.

Ne engedje, hogy ez a nagy ajándék
ez az ünnep, ami István király nyomán a miénk,
ez az ünnep, amely tanít,
ez az ünnep, amely egymás felé fordít,
ez az ünnep, amely egymás emberi méltóságát színezi és gazdagítja,
megmaradjon.

Majd ha ezek összegyűlnek ezen az ünnepen és nem lesznek üres helyek,
akkor gondolkodhatunk a jövőnkön.

***Higgyék el a testvérek, az ember az ünnepből él.
Aki nem ünnepel, akinek arra nincs ideje,
annak a hétköznapija sem ér semmit.***

Ünnepeljünk!

+ A M E N +